

art.

Carsten Regild



KONUNGARIKET SVERIGE

BEVIS OM REGISTRERAT VARUMÄRKE

Reg. nr 152 694
V. ans. 1407/75

Reg. 12. 9. 1975
Ingivn. d. 1. 4. 1975



INNEHAVARE: Carsten Regild, Hägersten. Fri och kom-
mersiell konstnärlig verksamhet samt förlagsverksamhet.
TJÄNSTER:
Kl. 41: Undervisning, utbildning, underhållning.
Kungälv 27. 6. 1975. A 449/1975. B 606/1975

KUNGL. PATENT- OCH REGISTRERINGSVERKET

INTYGGAR HÄRMED ATT OVAN ÅTERGIVNA VARUMÄRKE ÄR IN-
FÖRT I VARUMÄRKESREGISTRET MED OVANSTÅENDE UPPGIFTER

STOCKHOLM DEN 12 september 1975.

Carl Erik Tähhlin

Utan avgift

Att iakttaga beträffande förnyelse

Registrering av varumärke medför skydd under en period av tio år, räknat från registreringsdagen. Önskar innehavaren att skyddet skall fortleva här efter, måste registreringen förnyas. Ansökan om förnyelse skall göras före tiodårsperiodens utgång (dock högst ett år före utgången). Förnyelsen deltar, kan ansökan göras under en frist av sex månader efter utgången av tiodårsperioden, men i sådant fall skall förnyelseavgift betalas med ett högre belopp än ovan.

REGISTRERINGSVERKET



Carsten Regild, 1966.
Foto Peder Björkegren



Carsten Regild

(1941 - 1992)

ALDRIG TYST

- retrospektiv



KONST
HALLEN
HISHULT

1 JULI - 13 AUGUSTI 2023

www.hishult.com

Fångad av en stormvind

Ett för mig livsavgörande möte var en vårvinterdag i mars 1979, då jag var på ett litet screentryckeri i Aspudden, Stockholm – Firma Ingvar Landberg*. Anledningen till att befinna sig just på denna plats var att jag skulle följa och dokumentera tillkomsten av ett grafiskt blad (serigräfi) av konstnären Olle Kåks. Under tryckprocessen användes makulatur från tidigare tryck för inställning av passning och färgkontroll. Dessa iögonfallande makulaturark, mer eller mindre färdiga och felaktiga, med alla dess symboler, figurer, färger, mystiska magiska lockelser blev till ett uppvaknande i konsten. Ja, för min del startade nog allt där och då. En händelse, en dag som kom att betyda så mycket – en omvälvande stormvind i mitt liv. Att konstnären hette Carsten Regild betydde kanske inte så mycket just då.

Den konstnärliga upplevelsen fanns förmodligen mest i det undermedvetna och framledes kom den då och då att poppa upp och göra sig påmind.

Jag var ju till slut tvungen att undersöka vem konstnären Carsten Regild var och det tillfället kom långt mycket senare, när projektet Konsthallen Hishult hade startat. Jag bestämde mig tidigt för att göra en separatutställning, 1998. Tyvärr var det för sent att lära känna Carsten personligen (avled 1992) men genom hans fru Ann-Marie (Amis) Regild fick jag all support och hjälp med nödvändig information och att låna verk för utställningarna 1998 och nu 2023. Carsten Regilds medverkan i samlingsutställningen LIV-stycken 2015, tillsammans med Eva Bengtsson och Håkan Elofsson, byggde på Konsthallens egna samlade verk.

Kjell Åke Gustafsson

*) Ingvar Landberg har varit en betydelsefull person inom den serigrafiska tryckkonsten. IL har tillsammans med några av Sveriges främsta konstnärer, sedan tidigt 70-tal, tryckt serigrafier i världsklass. Nu driver hans dotter, Catarina Landberg, verksamheten vidare. www.atelierlandberg.se

Utän titel. Serigräfi, 140x100 cm, 1978





STJÄRNAN. Sprayfärg och tempera på duk, 75x61 cm, 1972

Tidlös brännhet symbolkonst

Carsten Regild hade en sann och intensiv övertygelse att konsten, poesin och musiken var några av ett fåtal vapen som fanns till buds för att förändra vår framtid. Styrkan i den hejdlösa fantasin. Makten i det unika ögonblicket. Att skapa hänförelse. Allt byggde på den egna grundsynen, som var en sensuellt konstnärlig kraft sprungen ur en kompromisslös ståndpunkt. Måttet – “Framtiden tillhör dom som erövrar den”.

Carsten Regild (CR) var en reklamman, bildkonstnär, tecknare, illustratör, musiker, filmare, poet, satiriker..... med Stockholm som bas. Hans konst var mycket grafisk och collageartad och innehöll ett genomgående symbolsystem. Vargen, Carsten Regilds alter ego, var en symbol av en man i klassisk hatt och överrock, tecknad i serieartad film-noir-stil. Världen tycks ha exploderat i små brottstycken och fastnat på hans dukar. Jokern och Nefertiti bor där intill pinuppor och kostymklädda herrar. Svarta glödlampor, nycklar och allseende ögon återkommer ständigt som laddade symboler. På ytan kan man tro att CR arbetade inom en popkonstnärlig tradition, men hans uttryck är lika inspirerade av Dada och surrealism.

CR hade en förmåga att ständigt hitta nya vägar för att nå ut till publiken. Med projektet INSTANT ART 1971-72 hyrde han en annonsplats på Rådmanngatans T-banestation under ett år, för att där visa sin egen konst. Tillsammans med kusinen Rolf Börjling startades Vargens förlag, där bland annat stenciltidskriften ”Kulturmagasinet Vargen” utkom med sju nummer under två år, 1974-75.

CR var, under sin verksamma tid, en särpling i svenskt konstliv. Vid sin bortgång lämnade CR verk bakom sig som förvisso inte var okända, men på många nivåer alltför missförstådda. Har vi i vår tid kommit längre?





PÅ FÖRSTA DAGEN.
 Sprayfärg/screentryck och tempera på duk,
 183x130 cm, omkr 1985



PÅ ANDRA DAGEN.
 Sprayfärg/screentryck och tempera på duk,
 183x130 cm, omkr 1985



PÅ TREDJE DAGEN.
Sprayfärg/screentryck och tempera på duk,
183x130 cm, omkr 1985



PÅ FJÄRDE DAGEN.
Sprayfärg/screentryck och tempera på duk,
183x130 cm, omkr 1985



PÅ FEMTE DAGEN.
 Sprayfärg/screentryck och tempera på duk,
 183x130 cm, omkr 1985



PÅ SJÄTTE DAGEN.
 Sprayfärg/screentryck och tempera på duk,
 183x130 cm, omkr 1985



PÅ SJUNDE DAGEN.
Sprayfärg/screenryck och tempera på duk,
183x130 cm, omkr 1985



Carsten Regild

FÖRSENAD KORRESPONDENS

Följande textavsnitt, på sidorna 17-24, är hämtade ifrån boken;
Olle Granath. Ekfraser, möten (s 493-503).

Bokförlaget Langenskiöld, 2018. ISBN: 978-91-88439-22-2

Käre Carsten!

Det har gått halvtannat decennium sedan liemannen tog hem en skörd som det bör ha varit svårt att även för honom att bereda rum för. Jag har ofta kommit på mig själv med att fundera över vem Du egentligen var. Det var en lång bekantskap med starka inslag av vänskap och, inte minst, ett delande av valfrändskap, men hur mycket visste vi om varandra, hur mycket förstod vi?

Det är över fyrtio år sedan Du och Rolf Börjlind kom upp till mig på Konstrevys redaktion på Kammakargatan med en text som skulle publiceras i ett nummer av tidskriften med unga svenska konstnärer, det vill säga vår egen generation. Inga bilder, en kraftfull typografi:

”Happy Days Are Here Again And Santa Claus Is Back In Business.”

När jag läser om den text som följde känns det som att gå på ett verbalt gungfly av ironier där det plötsligt lyser fram ett trots som visar tillit mot enkelhet och ärlighet.

Du ville vara en outsider som var en extrem insider, din världsvana slog det mesta och kunde få oss andra att känna oss som kusinen från landet.

Stuket på hatten som satt på C O Rex, ett av Dina alias, räckte för att klargöra att man hade att göra med en man som hade kontroll. Det tog litet längre tid att upptäcka att det bodde en vargpojke i honom som inte ville kännas vid språken, sederna och värderingarna.

På våren 1972 var jag Dig behjälplig med utställningen ”Nekropolis” på Moderna museet, en utställning som låg helt fel i tiden och åstadkom mycket huvudbry. Jultomten fick vara med men framför allt den vänligt leende jokern av vilken man kunde vänta sig vad som helst. Du påstod efteråt att ordet Nekropolis inte betydde något för Dig, det var bara ett snyggt och tillräckligt gåtfullt ord. Jag är inte säker på att jag tror Dig. Det vilade ett vemod över hela utställningen som kom sig av en död i livet, en föraning som inte var Din utan allas vår. Bland föremålen fanns en uppstoppad hund och ett fosterskelett

från Riksmuseet. På katalogens baksida tackade vi "Naturhistoriska Riksmuseet som välvilligt ställt material till förfogande". Fortfarande är det omöjligt för mig att läsa det tacket utan att se ironin. Vi tackar naturen, inte samhället; i "Nekropolis" stod inte människornas värld så högt i kurs. Där de inte präktigt rättänkande som var de hopplöst förlorade i en mördande materialism.

Den pessimismen rörande mänskligheten hade Du funnit stöd för hos ingen mindre än Leonardo da Vinci som låter anteckningsboken ta emot följande reflexion: "Se: hur många människor skulle inte kunna definieras genom dessa enda funktioner: vara ett rör för utfordring, ge ifrån sig orenlighet, fylla latrinerna. Ty ingen annan roll har beviljats dem i denna värld. De odlar ingen energi. De kommer bara att lämna fulla latriner efter sig."

Det är svårsmält att följa upphovsmannen till "Nattvarden" och "Anna själv tredje" dit, men kanske nödvändigt för att förstå den översinnliga skönheten i hans målningar. Du förstod och delade den insikten och omsatte den i ett bildspråk som var Ditt och Din samtids. I "Nekropolis" fanns emellertid en annan dimension, en stor målning som hette "Hemliga Klubben". Där fanns den värld som inte fyllde latriner medan den grävde sin egen grav. Själv stod Du själv och pekade, med arrogant självkänsla, som en god medlemsvärvare och bakom Dig fanns de som redan kommit in i Klubben: Jokern, Francis

Picabia, Beatles, målarkompisarna, Magrittemannen i sin kubb, Tintin, flickorna från "Les demoiselles d'Avignon", King Kong och en del andra sympatiska typer som bestämt sig för att gå sina egna vägar.

Det låter sig lätt konstateras att Jokern och Picabia sitter långt fram i bilden, i samma plan som medlemsvärvaren. När vi berörde Picabia elektrifierades samtalen, vi behövde inte säga så mycket, han var med oss. Jag trodde kanske att han skulle dra sig tillbaka med åren, med uppdragen och med det ökade ansvaret. Detta har visat sig vara att grovt underskatta kraften i honom. Du har en stor del i att den kraften fortfarande är levande. Det är det intelligenta och kärleksfulla bruket av andras konstverk som får dessa att leva vidare.

I "Nekropolis" fanns en vägg med lösnäsor, Din egen förklaring var att Du alltid funnit lukten av dem unken. Där det den efterlysta enkelheten och ärligheten som spökade? Själv var Du ju inte främmande för att uppträda förklädd. Du fick möjlighet att göra en utställning på affischplats i tunnelbanan och hängde dit en bild av en lösnäsa med texten "Vi har dom politiker vi förtjänar." Bilden togs bort med motiveringen att politiska budskap inte var tillåtna på affischplats i tunnelbanan. Då hängde Du dit den nedsmetade grisen från samma utställning. "Vår närmaste granne, en gudabenådad spontanist".

Någon panna hade lagts i djupa veck för att förse lösnäsan med en partibeteckning. Vad den tankemödan resulterat i fick vi aldrig veta. Grisen intog triumferande scenen.

Efter detta exploderade Din bildvärld i ett överdåd, en stränghet, en rikedom, en elegans och en galenskap som saknar motsvarighet i den svenska konsten.

Målningarna tillbad skönhet och kärlek samtidigt som de beskrev skönhetens och kärlekens frånvaro och den längtan detta skapade. Skönheten stelnad i en gjutform blev Nefertiti, en ouppnåelighet långt från de utmanande dompteuserna ur Picabias målningar med sina snärtande piskor. Både skönhet och kärlek fylldes i Ditt budskap med smärta.

I dessa målningar fick Vargen både själ och hjärta, blev en magiker som dompterade världen och brände sitt ljus i båda ändar. Associationsbanorna räckte till för tändstiftsreklam, Salvador Dalí, Giorgio de Chirico, porrmagasinen och den ständigt närvarande Picabia.

Bilderna välldes ur Dig som lavan ur en vulkan samtidigt som Du styrde strömmen med fast hand och säker blick.

Det finns anledning att påminna om några av orienteringspunkterna när man ger sig in i det våldsamma bildflödet: kikaren, skrivmaskinen uppbyggd av sina skrivtecken, den svarta glödlampan, nyckeln, ögat och den exponerade filmrullen. Deras ständiga uppdykande påminner om det som är berättelsens kärna, att försöka förstå. Förståelsen underlättades väl inte av att ljuset var mörkt och hjärnan belamrad med skit. Men det var alltid värt ett försök, målningarna blev bara större och mer storslagna, ett slags tvivlets apoteoser som skyddade "Vargpojken" från alltför oblyga närmanden. Det är målningar att gå vilse i, till skillnad från den vita musen i Din labyrint, formad efter hjärnan, så går man i målningarna vilse i livet självt.

Tidskriften Vargen är värd ett eget kapitel. I den vändes världen bokstavligen uppochner, det perifera blev centralt och vice versa. Den levde sitt tvååriga, stencilerade liv med en andhämtning som var det jagade djurets snarare än den upphöjda katederstämning som härskade över tidens publikationer. I Vargen mötte man tatueringen i Aspudden, fjärtarnas konung, Torbjörn Säfve och Harry Schein, Lasse Hillersberg och Brul, Per Kirkeby och Lena Svedberg, Hans Löwbeer och Lars Gyllensten. Erik Dietman svarade på en enkät med ett våldsamt raljerande med det

han upplevde som svensk konformism: "Svensken och hans kultur luktar ens ej illa!!!!!"

Erik Dietman var både en valfrändskap och en gemensam vänskap som höll oss samman. Jag säger Dig Carsten som jag sa till Erik när jag lade min hand på det iskalla bröst som lämnat ifrån sig så mycket värme: Å bientôt. Om Er båda gäller det Du sagt om "The Wolf": "He knew strange, fierce pleasures that no other man could ever feel!". Det hårdkokta i formuleringen kan inte dölja att det var något annat det handlade om. Som alltid hos Dig finns det en stark spänning mellan yta och djup, mellan tanke och form, mellan svartsyn och livsbejakelse.

I inledningen till Din bok Lupus Ultra från 1980 skrev jag: "I Jokerns ögon glimmar en paradox: Vi föds ofria men dör fria. Däremellan - innehållet i våra liv."

Jag vet få människor som fyllt det mellanrummet med så välformulerad hänsynslös uppriktighet som Du.

Olle Granath

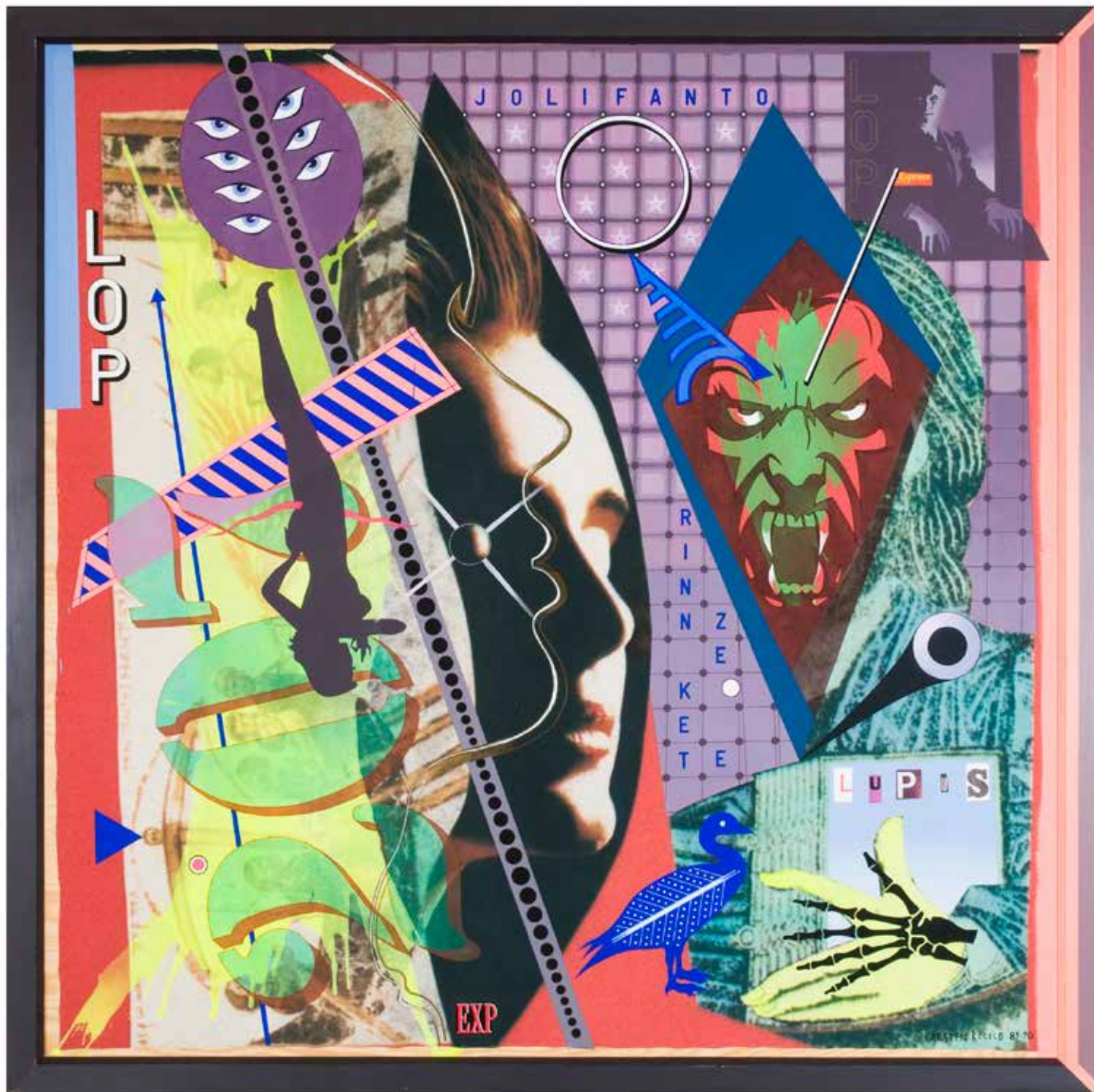


Utan titel.
Tempera på duk, 143x124 cm, 1975



– GY Y AGIN V AR DAR? – VER MINIS! (X).

Gouache, akryl och sprayfärg på duk, monterad på pannå, 200x200 cm, 1989-90



LOP LOP – EXP/207 (JULIFANTO) – LUPUS – EXPRESS servis (RINNEZETE).
Gouache, akryl, sprayfärg och collage på duk, monterad på pannå, 200x200 cm, 1989-90



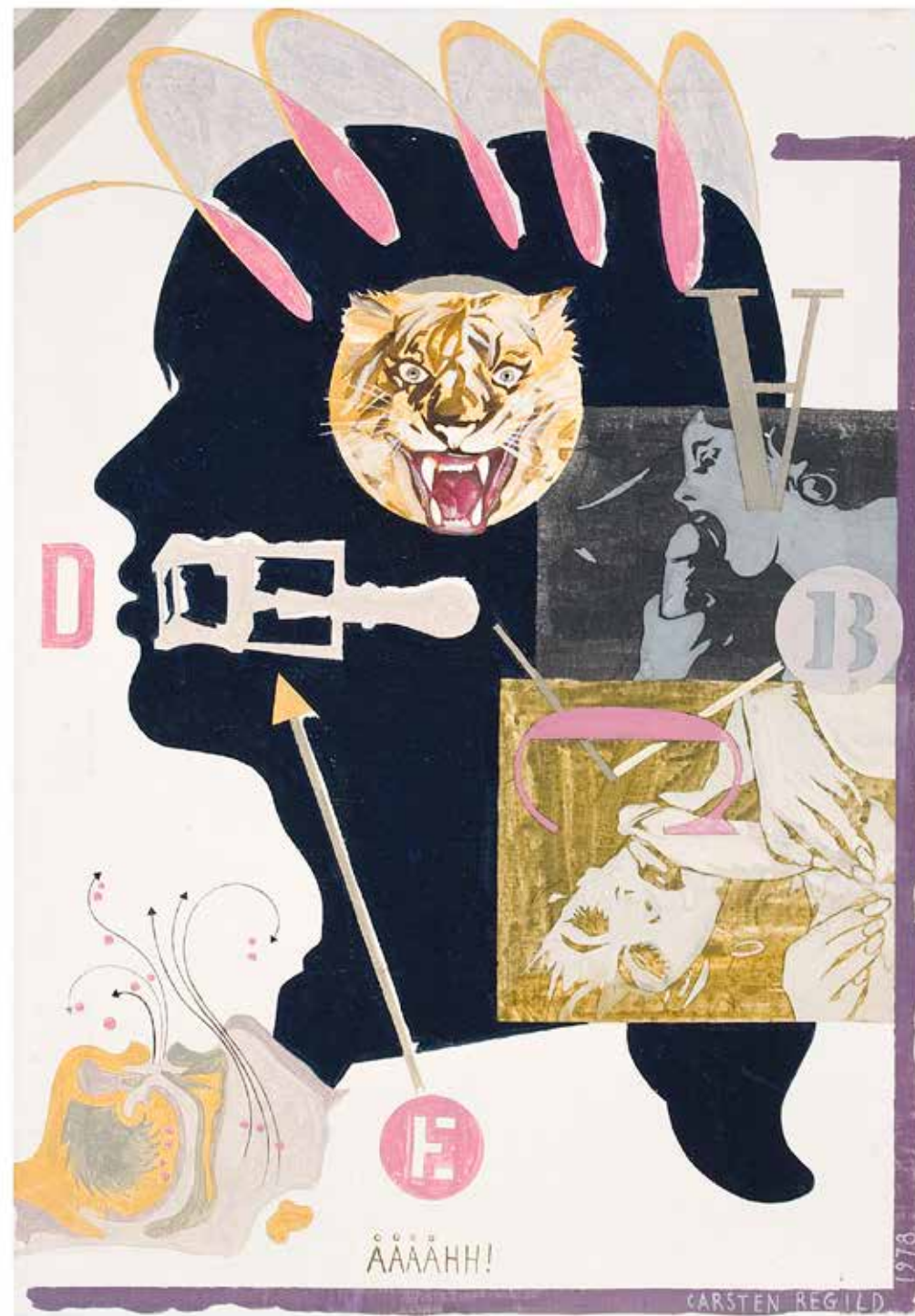
RIP. Tempera på duk, fäst på pannå, 90x250cm, omkr 1987-88



REKLAM. Sprayfärg och tempera på duk, fäst på pannå, 195x195cm, omkr 1989-90



Utan titel (NO! NO! TAKE IT OUT). Collage, tempera, glitter och screentryck på papper, 52x72cm, omkr 1985



ÅÅÅÅHH! Tempera på duk, 64x45cm, 1978

Till Redaktionen för S 80:
Anders Holt, Lisbeth Gabrielsson, Carl-Henrik/Stefania Svenstedt
Jörn Donner, PO Holmqvist

KOPPIA

Stockholm 27 mars 1980...

då vi på grund av utlandsvistelser är förhindrade att kroppsligen närvara vid måndagsödet, har vi tillställit Anders Holt en arbetskopia + följetext - materialet bildar underlag för vårt kortfilmsbidrag till S 80. Bidraget är titulerat "Konst är dyrbarare än korv".

Vi kommer telefonledes att finnas tillgängliga för kompletterande diskussioner efter filmens visning på måndag. Tidpunkt avtalas med Anders H. Här några ord om idébakgrunden till den film redaktionen ska få uppleva:

"Konst är dyrbarare än korv" är en politisk pamflett. Med en räckvidd/sprängkraft långt utanför det kulturpolitiska reviret. Filmen bygger på tre språk - konst, poesi och musik. Tre redskap, sprungha ur en sensuell konstnärlig kraft, bearbetade till en kompromisslös ståndpunkt. Vi har valt den här formen för att demonstrera det möjliga - och för att inspirera. Det är vår empiriska övertygelse att konsten, poessin och musiken tillhör det fåtal subversiva vapen som står till buds i slaget om framtiden. Vår avsikt med filmen är att visa styrkan i ett förhållningssätt. Styrkan i den hejdlösa fantasin. Makten i det unika ögonblicket. Filmen har som idé det positiva, det konstruktiva, det nödvändiga. Vi vill med filmen manifestera ett alternativ till den deterministiska pessimism som genererar merparten av dagens trendkultur. Filmen vill erinra om hänförelse. Den har bundit sin form genom takt och tid. Den har byggt en språklig struktur som kontrapunkterar den visuella sagan. Bild, text och musik uppgår i en mjuk organisk hägring. Filmen är ett löfte om underhållning. Ett förskott på framtiden. Den är subversiv, därför att den underkänner linjalerna. Den spottar på ekvatorn. Den uppviglar det undermedvetna. Den gungar i den röda hämlen, där stjärnorna är svarta. Den är ärlig, därför att den redovisar allt vi kan och allt vi vill. Den är brutal, för att överleva. Den är kommersiell, i ordets marxistiska betydelse. Den är resultatet av ett långvarigt reducerande...allt från den populistiska falangmegafonen, ända in till korset och den blå blixten.

"Konst är dyrbarare än korv" är en politisk pamflett, ett emotionellt manifest, en vinge från den förbrukade fågeln.

Filmens slutreplik, uttalad av den osynliga kärleken, lyder:..."framtidens tillhör dom som erövrar den". Det är allt vi har att säga. Att det finns en annan - långt vackrare, men farligare - utgång.

Vänligen

Rolf Börjlind
C. Regild



ge oss en rastlös tungspets
och en vindruva av kött
ge oss en långsam våt orgasm
i en sång där ingen dött
ge oss en rälla till natten
och en remsa tung varm hud
ge oss ett gåtfullt leende
och en sanslöst rolig gud
låt oss komma så nära det går
en gång till
låt oss komma så nära det går
ge oss ett timglas tequila
och en duva av stearin
ge oss en monokel av blå snö
och ett fotspår av porsslin
ge oss ett sagolikt mänken
och en förtrollad cigarr
ge oss en slinga frusen rök
och en svävande gitarr
låt oss komma så nära det går
en gång till
låt oss komma så nära det går
ge oss en ensam järnväg
och ett run i alingsås
ge oss ett band i baren
och en sexa calvados
ge oss ett guggat nummer
och en lodig telefon
ge oss ett par persionner
och en strimma varm nylon
låt oss komma så nära det går
en gång till
låt oss komma så nära det går
ge oss tre torkade svampar
i en vindstilla ruin
ge oss en makalös hägring
och en vissad mandolin
ge oss en dövtum ryttare
som säljer fantasi
ge oss ett lyft av längtan
efter naken anarki
låt oss komma så nära det går
en gång till
låt oss komma så nära det går
ge oss en kloeken ängel
med ett munspel av morfin
ge oss ett landskap av läder
och en droppe vitt vaccin
ge oss en kudde av ormskinn
och skuggan av en skorpion
ge oss ett kloster som brinner
och en kallharad vision
låt oss komma så nära det går
en gång till
låt oss komma så nära det går
ge oss ett ärr på tinningen
och en hunger utan slut
ge oss en svart tatuering
som håller linan ut
ge oss den sista kramperna
som reflexer i en vas
ge oss ett testamente av ben
och en katafalk av glas
låt oss komma så nära det går
en gång till
låt oss komma så nära det går

A-sidans KONST ÄR DYRBARARE ÄN KORV är nästan tolv minuter lång. Verserna bygger musikaliskt på en typ av pseudoreggae som var populär vid decennieskiftet 1970/1980. Refrängens text "Låt oss komma så nära det går. En gång till. En gång till" sjungs över ett rakt rockbeat. Texten i övrigt är bildrik enligt samma manér som Bob Dylan använde sig av på lp-skivor som "Bringing It All Back Home" och "Blonde On Blonde" i mitten av 1960-talet.

B-sidan «BETWEEN YOU AND AND ME AND THE GATEWAY» är en spontant jazzklingande låt fritt komponerad av Stefan Nilsson. Där det inledande pianot efterhand får sällskap av Ronanders munspel innan låten efter fyra minuter övergår i talande inslag där Nilssons piano håller sig i bakgrunden. Börjlind läser en lång surrealistisk text, «dikt» enligt omslaget, där också Ronander bidrar med tal, «replik» enligt omslaget. Efter cirka tio minuter av den tolv minuter långa låten sjunger Ronander en text och sista halvminuten är det lite ordlös sång. Visuellt var Gateway Band en kvartett med två musiker, en författare och en konstnär. På skivomslaget, en parafra på Beatles «Sgt Pepper»-omslag, ser vi från vänster Carsten Regild, Rolf Börjlind, Stefan Nilsson och Mats Ronander, som har skrivit den reggaedoflande melodin tillsammans med Stefan Nilsson. Ronander får hjälp av både Marie Bergman och Tommy Körberg att sjunga några verser plus att författaren av detta stycke, Rolf Börjlind, läser sista versen som följs av ett 3,5 minuter långt stegrande gitarsolo. Roger Palm, ofta anlitad studiomusiker, spelar trummor på inspelningen.



Carsten Regild hade skapat ett ambitiöst konst- och filmprojekt där musiken interagerar med ett snabbt växlande bildkollage med seriefigurer och målningar, fotomontage och inklipta Muybridge-loopar.

Allt avslutas med textskylten "Framtiden tillhör dom som erövrar den".

Konst är dyrbarare än korv.



PICABIA

Carsten Regild

1941-1992. Född och verksam i Stockholm.

SEPARATUTSTÄLLNINGAR

- 1963 Uppsala
1964 Galleri Maxim, Stockholm
1966 The Mr Ray Balon Sin Claire. Galleri Maxim, Stockholm
1971 Instant Art. Stockholms tunnelbana
1972 Nekropolis. Moderna Museet, Stockholm
1973 Lay-out for the last show. Galleri I, Stockholm
1974 Reklam, Typografi & Design. Galeri Sens:t Petri, Lund
1975 Vargen. Moderna Museet, Stockholm
Wolf Art Gallery. Galleri Cheap Thrills, Helsingfors
Galleri Aronowitsch, Stockholm
1976 The Wolf Enters The Brain Bizarre. Lunds universitet
1978 Paintings 1977-78. Galleri Aix, Stockholm
Ingenting här – ingenting där. Galleri Wallner, Malmö
1980 Wolf – der Magiker. Galleri Engström, Stockholm
1981 Vargens Öga. Moderna Museet, Stockholm
Konst är dyrbarare än korv. Galleri Nemo, Eckernförde, Tyskland
1982 Voodoo-Wolf. Norrköpings Konstmuseum
Vargens Öga. Malmö Konsthall, Kulturhuset, Stockholm
Galleri st Agnes, Roskilde, Danmark
333/207. Galleri Engström, Stockholm
Mötet. Riksställningar
1983 Galleri Lång, Malmö
Nofretete. Galleri Engström, Stockholm
1984 Akvarell & Gouache. Galleri Engström, Stockholm
Showdown. Galleri Engström, Stockholm
1985 Akvarell & Gouache. Upplands konstmuseum, Uppsala
Målningar och Grafik. Galleri Oijens, Göteborg
Reditus Lupi. Galleri Leger, Malmö
Retrospektivt. Örebro läns museum, Gävle Länsmuseum
1986 Centre Culturel Suédois, Paris, Frankrike
Galleri Engström, Stockholm
1987 Truth kills everybody. Boibrino Gallery, Stockholm
1988 Nya målningar. Malerie Moderne, Stockholm
1989 Carsten Regild. Galleri Solertia, Mariefred
1990 Terra Incognita. Kulturhuset, Stockholm,
Kalmar Konstmuseum
1993 Vargens Öga. Galleri Engström, Stockholm
1997 Minnesutställning. Thielska Galleriet, Stockholm
1998 Vargens Öga. Konsthallen Hishult
1999 Allt är möjligt. Galleri Engström, Stockholm

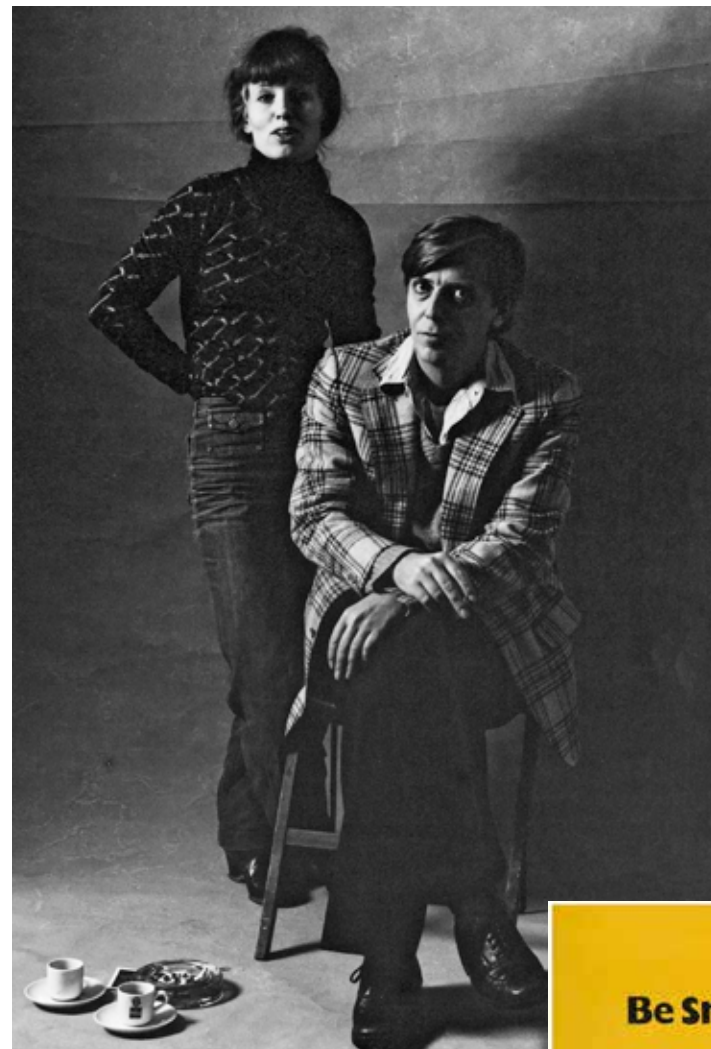
- 2006 Terra Incognita. Konstakademien, Stockholm
2008 Lars Bohman Gallery, Stockholm
2023 Aldrig tyst. Konsthallen Hishult

GRUPPUTSTÄLLNINGAR

- 1968 Nordiska Ungdomsbiennalen. Helsingfors, Finland
1974 A Head Museum for the Eighties. Lund, Stockholm,
Helsingfors
1979 Svenskt 70-tal. Moderna Museet, Stockholm
1980 Experimental Environment. Reykjavik, Island
1981 Spelets Regler. Amos Andersson Konstmuseum,
Helsingfors
Stockholm Art Fair; med Galleri Engström
Moderna Museet i Bryssel, Belgien
1983 Museum Bochum, Bochum, Tyskland
Grönningen, Köpenhamn, Danmark
1984 Kökskonster. Malmö Konsthall,
Östersunds Konstmuseum
Forum Art Fair, Zürich, Schweiz, med Galleri Engström
1985 Dialog. Fundação Calouste Gulbenkian, Lissabon
1986 Abstraktioner i olika skepnader. Västerås Konstmuseum
Arte Fiera. Bologna, Italien med Galleri Engström
Change la Vue. Musée de Cahors, Cahors, Frankrike
1989 Utsökta kroppar. Sveagalleriet, Stockholm
1991 Inspirationens vägar. I samarbete med SAK,
Konstakademien, Stockholm
1995 Spelrum. Uppsala Konstmuseum
1998 Hjärtat sitter till vänster. Göteborgs Konstmuseum
1999 Hjärtat sitter till vänster. Luleå Konstmuseum,
Södertälje Konstmuseum
2007- Tänd mörkret! Göteborgs Konstmuseum,
2009 Millesgården, Stockholm, Växjö Konsthall,
Ystads Konstmuseum, Konstcentrum Gävle och
Länsmuseet Gävle, Jämtli, Jämtlands läns museum i
Östersund, Konstens hus, Luleå
2015 LIV-stycken. Konsthallen Hishult (tillsammans
med Eva Bengtsson och Håkan Elofsson)

REPRESENTERAD

- Moderna museet, Stockholm
Nationalmuseum, Stockholm
Malmö Konstmuseum
Norrköpings Konstmuseum
Örebro läns museum
Gävle Länsmuseum
Uppsala Konstmuseum
Museum Bochum, Bochum, Tyskland
Västerås Konstmuseum



Amis & Carsten Regild, 1980.
Foto Peder Björkegren

Be Smart.

Omslag: BE SMART
Sprayfärg och tempera på duk, 97x136 cm, ca 1972

**KONST
HALLEN
HISHULT**

Carsten Regild – ALDRIG TYST • 1 JULI - 13 AUGUSTI 2023

Katalog #172 i en löpande serie utgiven till varje utställning sedan 1994 • Upplaga – 2.000 ex
Form – KÅ Gustafsson • Text – Olle Granath • Foto – ©Marcus Hansen
+46-(0)430-40321 • www.hishult.com / konsthallen@hishult.com • ISBN 978-91-88875-26-6
Öppet: Maj-aug: Tis-sön 12-17.00 • Sept-april: Ons-fre 12-16.00, lör-sön 12-17.00

Be Sm

**KONST
HALLEN
HISHULT**

#172 • 4-23

1 JULI - 13 AUGUSTI 2023

www.hishult.com